

Birck: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), der beklagede, at han ikke kunde forstaa mig, og som før beklagede, at han ikke kunde forstaa Landstingets Betænkning, at jeg synes, at det ærede Medlem altid har det Uheld at være uden Forstaaelse.

Zahle: Det kunne vi jo altid være uenige om og være uenige derom lige til Dommedag, hvorvidt det var den ærede Formand for Finansudvalget, der burde have fremkaldt en Afstemning over dette Punkt eller mig. Naar jeg dog ikke vilde deltage i Afstemningen, forekommer det mig ikke, at jeg havde saa megen Anledning til at fremkalde en Afstemning. Men dette er jo kun et ganske underordnet Spørgsmaal, det er en rent ubetydelig Formalitet. Det, det drejer sig om her, er jo det konstitutionelle Spørgsmaal, at vi nu give efter overfor Landstinget uden den mindste Modstand lige overfor disse ikke synderlig eller saa at sige slet ikke begrundede Detailbestemmelser, og at vi gøre det overfor en Betænkning fra Landstingets Side, som dog indeholder en Trusel om, at man vil gaa videre paa den Bane ad Aare. For naar man skal være ganske oprigtig, kan man vist ikke forstaa de Ord: „dog efter Omstændighederne ikke aldeles tilstrækkelig Anledning til at foreslaa andre Ændringer“, anderledes end som en Antydning af, at man forbeholder sig fuld Frihed ad Aare til at stille Detailændringer, hvor som helst man finder, at der foreligger en blot nogenlunde tilstrækkelig Anledning dertil. Det er den Slags Ting, baade de enkelte Ændringer, som ere stillede her i Aar og den almindelig Antydning, som er fremsat i Betænkningen, som ellers altid er bleven mødt med Protest fra dette Tings Side, en Protest som udebliver i Aar.

Ordføreren (Anders Nielsen): Det ærede Medlem mener, at det er ganske underordnet, enten han er delagtig i Indstillingen eller ej, underordnet om det ærede Medlem er medansvarlig for denne Indstilling, hvorefter vi skulle vedtage Finansloven, som den foreligger nu for Tinget. Det finder han samtidig med, at han behjælpes det ledende Flertal her i Tinget, at vi anbefale, at Tinget tager den Beslutning, som han selv er med til at indstille. Jeg maa virkelig overlade det ærede Medlem at blive stikkende i denne Begrebs-

forvirring, som vistnok er uden Sidestykke under Forhandlingerne her.

Zahle: Det forekommer mig, at denne Begrebsforvirring, som den ærede Formand og Ordføreren for Finansudvalget (Anders Nielsen) taler om, findes kun hos ham selv. Det er en Begrebsforvirring den, at det skulde være nødvendigt for et Mindretal i Udvalget, enten at modsætte sig, at Finansloven bliver gennemført i den indeværende Samling paa det nuværende Tidspunkt, naar Flertallet ønsker det, eller være bundet til aldeles ikke at udtale sin Beklagelse over den Fremgangsmaade, som Flertallet har valgt. Det er klart, at Mindretallet kan ikke sætte igennem, at der bliver rejst nogen almindelig Konflikt her, og Mindretallet har derfor ingen anden Udvej end den, jeg har valgt, i Udvalget i Tavshed at bøje sig for, at en saadan Indstilling gøres, og her i Tinget at udtale sin Beklagelse over, at man har valgt denne Fremgangsmaade.

Ordføreren (Anders Nielsen): Jo, i det Øjeblik det ærede Medlem (Zahle) finder, at det er nyttigt at konstatere, at det ledende Flertal her i Tinget bøjer sig for det, han kalder et Overgreb fra Landstingets Side, har det ærede Medlem al Anledning til at forberede sin Tale her i Salen med at tage Afstand fra denne Indstilling, der gaar ud paa at anbefale Tinget at tage den Stilling. Det ærede Medlem fortæller nu, at det maa være nok, at han holder sig passiv og tier stille. Før hørte vi, at han stod i den Formening, at han havde traadt positivt frem og stemt imod. Nu er han gaaet tilbage fra det Punkt, nu mener han, at Tavshed er nok. Paa den Maade kunne vi komme vidt under vore fremtidige Forhandlinger. Jeg skal, for saa vidt vi komme til at arbejde sammen mere, nok sørge for at faa konstateret under de forberedende Forhandlinger, om vi have det ærede Medlem for os eller ej, om det virkelig, naar han tier, samtykker og tilsyneladende er enig med os, dog er hans Mening i det Øjeblik, Afgørelsen skal træffes, at forbeholde at staa op og angribe os for det, som han selv er med til at anbefale.

Dinesen: Den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører (Anders Nielsen) er fuldkommen berettiget.

Naar jeg beder om Ordet, er det af